

de økonomiske virkninger, når minesektoren ikke længere er levedygtig, bl.a. gennem støtte til projekter, der fremmer diversifikation. Ordningen omfatter de AVS-stater, der har hentet mindst 15% (10% for mindst udviklede lande) af deres eksportindtægt fra SYSMIN-produkter eller mindst 20% (12% mindst udviklede lande) af deres eksportindtægter fra eksport af samtlige mineprodukter (undtagen ædle mineraler, olie og gas). I forhold til Lomé III får SYSMIN-transaktionerne nu 2 faser, idet der i første fase er tale om gavebistand til AVS-staternes regeringer og i anden fase lån til de endelige modtagere. Herudover er der sket forenklinger af projektgodkendelsesprocedurerne samt en bedre koordinering med eventuelle strukturtilpasningsaktiviteter (som ved STABEX). Der vil ved fordelingen af SYSMIN-midlerne blive taget hensyn til eventuelle fald i AVS-staternes eksportindtægter for de produkter, som er omfattet af ordningen. Endelig er produktlisten udvidet med uran og guld.

3. Afsnit III konsoliderer og tilpasser bestemmelserne om finansielt og fagligt samarbejde i Lomé III. På visse punkter indeholder den væsentlige forbedringer. Afsnittet, der er betydeligt mere omfattende end tidligere, indeholder selvstændige kapitler om de almindelige bestemmelser, finansielt samarbejde, investeringer, fagligt samarbejde, gennemførelsesprocedurer og fordeling af ansvar for forvaltning og gennemførelse.

De almindelige bestemmelser indledes med en præcisering af bistandssamarbejdets målsætning i overensstemmelse med principperne fastlagt i konventionens første del. Nye elementer i forhold til Lomé III er bl.a. at yde strukturtilpasningsstøtte, at bidrage til at lette AVS-staternes gældsbyrde, at bidrage til at udvikle AVS-staternes kapacitet m.h.t. innovation, tilpasning og omdannelse af teknologi, at støtte bestræbelserne med henblik på økonomisk diversificering, at støtte bedre international koordinering om anvendelse af finansielle midler, samt at fremme direkte, private investeringer i AVS-staterne.

Finansieringsberettigede parter er de enkelte AVS-stater, herunder nationale forvaltninger eller private virksomheder, regionale organer, herunder regionale udviklingsbanker, der har en eller flere AVS-stater som deltagere, og fælles organer oprettet af AVS-staterne og Fællesskabet.

Under kapitlet om finansielt samarbejde indføres strukturtilpasningsstøtte som et nyt bistandsinstrument. En del AVS-lande, især i Afrika syd for Sahara, har i nogle år været præget af en negativ økonomisk og social udvikling på grund af interne og eksterne faktorer. Disse lande ser et behov for en hurtig indsats i form af økonomisk-politiske reformer på kort og mellemlangt sigt